

מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב פונה לציבור בהזמנה להשמיע עמדתו בדבר הכוונה לקבוע כללי תעריפים למתן שירותי תשתית

טיוטת כללי המים (תעריפים למתן שירותי תשתית), התשע"א-2011 - בישיבתה מיום 3.2.11 דנה מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב בטיוטת הכללים לעיל ואישרה פרסומם לשמיעת עמדות הציבור.

הציבור מוזמן להביא בפני מועצת הרשות את עמדתו בנוגע לטיוטת הכללים באמצעות פקס בלבד שמספרו 03-6369750. על העמדות להגיע למזכירות המועצה עד ליום ב' 9.5.11 בשעה 12:00. על השולח לוודא קבלת עמדתו עד המועד האמור בטלפון שמספרו: 03-6369600/5.

ניתן לעיין בטיוטת הכללים באתר האינטרנט של הרשות הממשלתית למים ולביוב שכתובתו www.water.gov.il. העמדות שיתקבלו יהיו פתוחות לעיון הציבור.

מזכירות המועצה

כללי המים (תעריפים למתן שירותי תשתית), התשע"א - 2011

בתוקף סמכותה לפי סעיף 35א(ו) לחוק המים, התשי"ט-1959 (להלן - החוק), לאחר שקוימו הוראות סעיף 124ח(ד) לחוק, קובעת מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב כללים אלה:

הגדרות 1. "מתקן קיים" – תשתית המשמשת כחלק ממערכת להפקה והולכה של מים שהוקמה לפני מתן ההוראה;

"מתקן חדש" – תשתית המשמשת כחלק ממערכת להפקה והולכה של מים אשר מתוכננת להקמה בהקשר להוראה קיימת או עתידית;

"מחירון" – רשימת הפריטים שיפרסם מנהל הרשות הממשלתית באתר האינטרנט של הרשות הממשלתית בכתובת www.water.gov.il ובו ערכים נורמטיביים לרכיבי מתקני תשתית, אשר אופן החישוב לגביהם יקבע על פי נוסחת המחירון;

"ההוראה" – הוראת מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף 35א(ב)(1) לחוק שנקבעו בה, בין היתר, תקופת ההוראה, תעריף השירות והעלות המוכרת בהתאם להוראות כללים אלו;

"ספק מפוקח" – ספק שרכיבי העלות המוכרת שלו כולם או חלקם, נכללים בכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית או שרכיבי העלות שלו שולמו על ידי מקבל השירות;

"עלות קבועה" – רכיבי ההון והאחזקה לפי המחירון;

"עלות נורמטיבית" – סך עלות הקמה, אחזקה ותפעול התשתית על פי נוסחת המחירון;

"שרות בלעדי" – שרות הניתן באמצעות מתקנים המשמשים אך ורק לצורך קיום ההוראה;

"שרות מזדמן" – שרות הניתן לצורך קיום ההוראה, על בסיס יתירות של מתקן קיים או חדש, כאשר לשימוש האחר בתשתית, במידה וישנו, עדיפות על השרות הניתן למקבל השירות;

"שרות נוסף" – שירות הניתן לצורך קיום ההוראה, על בסיס יתירות של מתקן קיים או חדש, כאשר השימוש האחר בתשתית אינו עדיף על השירות;

"שרות להולכת קולחין בינ-אזורי" – שירותי תשתית המיועדים אך ורק לצורך העברת קולחין בין ספקי קולחין בהתאם לרישיון הפקה, כהגדרתו בחוק, שניתן להם;

- "שירותי תשתית" ו "תשתית מים" – כהגדרתם בסעיף 35א(א) לחוק ;
- "תעריף השירות" – תעריף שירותי תשתית ותעריף שרות להולכת קולחין ;
- "תקופת ההוראה" – הפרש הזמן, בין התאריך הנקוב בהוראה כתאריך תחילה לבין התאריך הנקוב כתאריך סיום ;
2. מס ערך מוסף התעריפים בכללים אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1974.
3. עדכון עדכון הכללים יעשה באופן הבא-
- (א) האנרגיה הקבועה בתוספת הראשונה בסעיף 3(א) ו-(ב) ובתוספת השנייה בסעיף 4(א) ו-(ב) יעודכנו לפי שיעור השינוי של ממוצע תעריפי החשמל, כפי שהם מתעדכנים, מזמן לזמן, ע"י הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל, כמשמעותה בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, ובמועד עדכוןם ;
- (ב) סעיפים (2), (3) ו-(5) בתוספת השנייה, במועד העדכון לפי סעיף 112א לחוק, על פי שיעור השינוי במדד הכללי הידוע לעומת המדד הכללי שהיה ידוע במועד העדכון הקודם. לענין זה – "המדד הכללי" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
4. מתן שירותי תשתית (א) מקבל השירות חייב לשלם לנותן השירות את תעריף השירות כפי שנקבע בהוראה ;
- (ב) מנהל הרשות הממשלתית רשאי לקבוע כי תעריף השירות יפוצל לשני רכיבים, כדלקמן :
- (1) תעריף, למ"ק, לגבי עלויות אנרגיה וטיפול במים ;
- (2) תעריף, לחודש, לגבי יתר רכיבי העלות.
5. תעריף שירותי תשתית למעט אם נקבע אחרת בכללים אלו, תעריף השירות יקבע על פי נוסחת המחירון, בתוספת 10%, כאשר העלות הקבועה מחושבת בהתאם לעקרונות המפורטים להלן-
- (א) לגבי מתקן קיים בשרות מזדמן – עלות נורמטיבית של החלק היחסי המשמש למתן השרות מתוך התפוקה הפוטנציאלית המלאה של המתקן ;
- (ב) לגבי מתקן קיים בשרות בלעדי או נוסף – העלות הנורמטיבית של החלק היחסי המשמש למתן השירות מתוך התפוקה הפוטנציאלית של המתקן בהתייחס לשרות הניתן ;

(ג) לגבי מתקן חדש בשרות בלעדי או נוסף –

1. לגבי ספק מפוקח- עלות ההון שהוכרה לספק המפוקח לפי כללים שקבעה לו מועצת הרשות הממשלתית; בהעדרם של כללים או במקרה לפי פסקת משנה (3), לפי העלות הקבועה בניכוי רכיב האחזקה;

2. לגבי מי שאינו ספק מפוקח- העלות הנורמטיבית של החלק היחסי המשמש למתן השירות מתוך כלל השירותים אותם מספק המתקן, בשים לב לתקופת ההוראה;

3. ניתן אישור מועצת הרשות הממשלתית, רשאי מנהל הרשות לקבוע בהוראה עלות הון לפי העלות הקבועה בניכוי רכיב האחזקה.

עלות מוכרת 6. העלות שתוכר לספק מפוקח תקבע לפי סכום העלויות שחושבו, בעבור עלות אנרגיה למ"ק ועלות טיפול במים למ"ק, בהתאם לנוסחת המחירון ובתוספת 10% או לקבוע בסעיף 8, לפי העניין;

נוסחת המחירון 7. (א) חישוב עלות הולכת המים יהיה סכום כל אלה :

- (1) עלות הון למ"ק ;
- (2) עלות אחזקה למ"ק ;
- (3) עלות אנרגיה למ"ק ;
- (4) עלות טיפול במים למ"ק.

(ב) בסעיף זה- הגדרות :

"עלות הון למ"ק" - המנה המתקבלת מחלוקת עלות הון שנתית בכמות השנתית ;

"עלות הון שנתית" - סך כל מכפלות עלות רכיבי המערכת המשמשים להולכה לפי המחירון במכפלת מקדם החזר ההון לפי העניין.

"מקדם החזר ההון" - המנה המתקבלת מחלוקת שני הבאים -
(1) מכפלת שער הריבית שבתוספת הראשונה בסכום שער הריבית כאמור ו-1 בחזקת הקיים לפי כל פרט שבתוספת הראשונה ;
(2) ההפרש שבין הסכום של שער הריבית כאמור ו-1 בחזקת הקיים כאמור ל-1.

"כמות שנתית" - למתקן קיים- מכפלת הספיקה לפי המחירון במספר השעות השנתיות בהתאם לסוג השירות שניתן כמפורט בתוספת הראשונה ; למתקן חדש- הכמות הכוללת שמיועדת להולכה ולצריכה ;

"עלות אחזקה למ"ק" - המנה המתקבלת מחלוקת עלות אחזקה שנתית בכמות השנתית ;

"עלות אחזקה שנתית" - סך כל מכפלות עלות רכיבי המערכת המשמשים להולכה לפי המחירון במכפלת מקדם האחזקה שבתוספת הראשונה, לפי העניין.

"עלות אנרגיה למ"ק" - מכפלת המחיר לקילוואט שעה במקדם גובה הרמה לפי התוספת הראשונה ובמכפלת גובה ההרמה ;

"עלות טיפול במים למ"ק" - אמדן עלות הטיפול במים, כפי שתקבע מעת לעת, על ידי מנהל הרשות הממשלתית, על בסיס העלויות בפועל או תעריפים שנקבעו לעניין זה, לפי הנמוך מביניהם ;

8. תעריף לשירות
הולכת קולחין

(א) על אף האמור בכללים אלו, במתקן קיים בשירות מזדמן, המשמש להולכת קולחין בינ-אזורית, יקבע התעריף לפי סכום האיגום, השאיבה, הקווים, ועלות טיפול במי"ק, במכפלת 1.1 ובתוספת עלות הקולחין במקור;

(ב) בסעיף זה- הגדרות:

"איגום" - ההפרש, במ"ק, בין הכמות שהעביר נותן השירות בחודשי הקיץ, לבין הכמות שקלט נותן השירות בנקודת המעבר, באותם חודשים, עבור מקבל השירות לפי רישיון ההפקה במכפלת רכיב האיגום הקבוע בתוספת השנייה;

"קווים" - מכפלת סכום קבוע קווים ואחזקת קווים לפי התוספת השנייה באורך הקו בק"מ;

"חודשי הקיץ" - 1 במאי עד 31 באוקטובר כל שנה;

"עלות אנרגיה למ"ק" - מכפלת המחיר לקילוואט שעה במקדם גובה הרמה לפי התוספת השנייה ובמכפלת גובה ההרמה;

"עלות טיפול במי"ק" - אמדן עלות הטיפול במים, כפי שתקבע מעת לעת, על ידי מנהל הרשות הממשלתית, על פי העלויות בפועל או תעריפים שנקבעו לעניין זה, לפי הנמוך מביניהם;

"עלות הקולחים במקור" - עלות הקולחים בנקודת המעבר לתשתיות נותן השירות בתוספת פחת;

"שאיבה" - סכום עלות אנרגיה למ"ק, ומכפלת סכום קבוע תחנת שאיבה ואחזקת תחנת שאיבה לפי התוספת השנייה בגובה ההרמה;

9. תעריף לספק
מפוקח

על אף האמור בסעיף 5, רשאי מנהל הרשות הממשלתית, באישור מועצת הרשות הממשלתית, לקבוע תעריף שירות נמוך מהתעריף המתקבל לפי אותו סעיף ובלבד שלא יפחת מ- 0.3 נ"ל למ"ק, ושהתקיימו כל אלה:

1. נותן השירות או נותן השירות להולכת קולחין בינ- אזורי הינו ספק מפוקח;

2. תעריף השירות לא יפחת מעלות המוכרת;

3. העלות הנורמטיבית שהייתה למקבל השירות לו היה מקבל שירות בתשתית נפרדת מספק אחר או מהספק המפוקח, נמוכה מתעריף השירות;

4. תעריף השירות גבוה מ- 25% מתעריפי המים, הקבועים בדין, למקבל השירות לו היה צרכן;

מנהל הרשות הממשלתית יפרסם באתר האינטרנט של הרשות הממשלתית בכתובת www.water.gov.il את ההוראות שנתן לפי כללים אלו; ואולם לא יהיה בפרסום זה בכדי לעכב את ביצוע ההוראה או לשנותה.

תחילתם של כללים אלה, באחד לתודש שלאחר יום פרסומם.

תוספת ראשונה
(סעיף 1- הגדרות)

מקדם לחיוב	קיים (בשנים)	יחידות	רכיב
			1 שער הריבית
7.6		אחוזים	(א) מתקן חדש
2.26		אחוזים	(ב) מתקן קיים
			2 מקדם החזר הון
מקדם החזר ההון	40		(ג) קווים
מקדם החזר ההון	40		(ד) בריכות
מקדם החזר ההון	40		(ה) מאגרים
מקדם החזר ההון	15		(ו) תחנות שאיבה
מקדם החזר ההון	15		(ז) מתקני טיפול במים
			3 מקדם אחזקה
0.75		אחוזים	(א) קווים
0.75		אחוזים	(ב) בריכות
1.5		אחוזים	(ג) מאגרים
2.5		אחוזים	(ד) תחנות שאיבה
2.5		אחוזים	(ה) מתקני טיפול במים
			4 אנרגיה
0.3880		שם לקילוואט שעה	(א) חיבור מתח נמוך
0.3318		שם לקילוואט שעה	(ב) חיבור מתח גבוה
0.004		למ"ק למטר גובה הרמה	(ג) מקדם גובה הרמה
			5 שעות שנתיות
8000		שעות	(א) מתקן קיים בשירות מזדמן
3000		שעות	(ב) מתקן קיים בשירות בלעדי או נוסף למטרת חקלאות
5500		שעות	(ג) מתקן קיים בשירות בלעדי או נוסף למטרה אחרת

תוספת שנייה
(סעיף 7)

מקדם לחיוב	יחידות	דכיב	
		פחת	
4%	באחוזים	(א)	הפרשי מדידה
		קווים	
0.0007	ש"ל למ"ק לקילומטר	(א)	אתזקת קווים
0.0012	ש"ל למ"ק לקילומטר	(ב)	קבוע קווים
		שאיבה	
0.0001	ש"ל למ"ק למטר גובה הרמה	(א)	אתזקת תחנת שאיבה
0.00018	ש"ל למ"ק למטר גובה הרמה	(ב)	קבוע תחנת שאיבה
		אנרגיה	
0.3880	קילוואט שעה	(א)	חיבור מתח נמוך
0.3318	קילוואט שעה	(ב)	חיבור מתח גבוה
0.004	למ"ק למטר גובה הרמה	(ג)	מקדם גובה הרמה
		איגום	
0.08	ש"ל למ"ק	(א)	תחזוקת מאגר

דברי הסבר

כללי

סעיף 35א' לחוק המים הוסף לחוק המים בשנת 1999, באמצעות חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999), התשנ"ט-1999 ועבר תיקון נוסף בחוק ההסדרים במשק המדינה התש"ס-2000.

מטרת הסעיף, בהקשר של הכללים שלהלן, הינה אסדרה פרטנית של חובת מתן שימוש בתשתיות מים להולכת מים, לשם השגת יעדים של יעילות מרבית בניצול תשתיות, מניעת תשתיות כפולות והכול במסגרת אספקה סדירה ויעילה של מים תוך הוזלת עלותם.

לאור הכרת המחוקק בקיומם של מצבים מסוימים בהם לא קיים ניצול יעיל ומיטבי של תשתיות הפקה והולכה, בין היתר, כתוצאה מהתנהגות מונופוליסטית, נקבע הסדר בחוק, לפיו ניתן להורות לבעל תשתית מסוים, ליתן שירותי הולכה באמצעות שימוש בתשתיותיו. לפי הוראות הסעיף, ההוראה המחייבת ניתנת ע"י מנהל הרשות ואילו תעריפי השימוש בתשתית, נקבעים בכללים, ע"י מועצת הרשות הממשלתית.

יצוין כי ההגדרות "שירותי תשתית" ו"תשתית מים" הינן הגדרות רחבות, הכוללות הלכה למעשה את כל התהליכים הנדרשים לצורך הספקת המים והולכתם. עולה מכך, כי השיקולים להוצאת הוראה למתן שירותי תשתית, בידי מנהל הרשות הינם תלויים נסיבות ומבוססים על מערכת שיקולים רחבה של קיום הפקה, אספקה או צריכה סדירה של מים, ובאופן שקיום ההוראה מסדיר את היחסים בין בעל התשתית לבין המפיק או הספק, החסר את התשתית האמורה ומגשים את המטרות שנקבעו בחוק.

לאור האמור, מוצע לקבוע, בכללים אלו, מודל תמחירי אשר על פיו יקבעו בצורה שקופה ושוויונית תעריפי שירותי התשתית, בעת שיבחר מנהל הרשות ליתן הוראה כאמור. במסגרת זו מוצע, בין היתר, כי המודל ישקלל מספר סוגי שירות ושימוש וזאת בהתאם לשירות הניתן בפועל, במטרה להשיג הן את התועלות ההנדסיות והכלכליות המתוארות לעיל והן את וודאות הכלכלית הנדרשת לספקים השונים במשק המים.

סעיף 1- הגדרות

"מתקן קיים" – חלק ממערכת קיימת להפקה והולכה של מים שהוקמה לפני מתן ההוראה ולא בקשר לשרות הניתן במסגרת ההוראה, אוסף החלקים מרכיב את מערכת התשתית;

"מתקן חדש" – חלק ממערכת חדשה להפקה והולכה של מים אשר אחד ממטרותיו כפי שנקבעו בתוכנית ההקמה של המערכת, הינו שרות תשתית שנקבע בהוראה קיימת או שיקבע בהוראה עתידית. יתכן מצב כי מערכת תכיל מתקנים חדשים ומתקנים קיימים;

"מחירון" – מסמך שיפרסם מנהל הרשות הממשלתית באתר האינטרנט של הרשות הממשלתית בכתובת www.water.gov.il ובו מפורטת העלות הנורמטיבית של רכיבי תשתית שונים – קווים, תחנות שאיבה, מאגרים ובריכות וקידוחים ורכיבים נוספים, תוך התייחסות בהתאם לעניין לגודל הרכיב, תנאי הביצוע ועוד אשר אופן החישוב לגביהם יקבע על פי נוסחת המחירון ;

"ההוראה"- הוראת מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף 35א(ב)(1) לחוק שנקבעו בה, בין היתר, תקופת ההוראה, תעריף השירות והעלות המוכרת בהתאם להוראות כללים אלו. יש לשים לב כי ההוראה בהקשר של הכללים הינה בפן הכלכלי בלבד. בהוראה שיתן מנהל הרשות יכללו גם הוראות, בין היתר, בנוגע למועדי האספקה, איכויות המים וכו' ;

"ספק מפוקח"- ספק שרכיבי העלות המוכרת שלו כולם או חלקם, נכללים בכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, כגון כללי המים (חישוב עלויות והכנסות, הכרה בפיתוח מפעלי מים וחובות דיווח החלות על מקורות, תשע"א-2011 או כללי תאגידי מים וביוב(חישוב עלות שירותי מים וביוב והקמת מערכת מים או ביוב), תש"ע-2009 או במצב בו רכיבי העלות שלו שולמו על ידי מקבל השירות ;

"עלות קבועה" – רכיבי ההון והאחזקה לפי המחירון. העלות הנקבעת לרכיבים אלו נגזרת מההשקעה ואינה תלויה בכמות המים עברה ניתן השירות ;

"שרות להולכת קולחין"- שירותי תשתית המיועדים אך ורק לצורך הולכת קולחין בינ-אזורית. מטרת שרות זה הינה לנייד קולחים בין ספקי קולחים ובכך לתת מענה לעודף מחד ולמחסור מאידך. שרות זה אינו מיועד להסדיר את היחסים בין ספק קולחים לצרכן ;

"תקופת ההוראה" – הפרש הזמן, בין התאריך הנקוב בהוראה כתאריך תחילה לבין התאריך הנקוב כתאריך סיום. תקופת ההוראה רלוונטית לנושא התעריף במקרים מסוימים לגבי מתקנים חדשים ;

סעיף 3

מוצע כי רכיבי האנרגיה הקבועים בתוספת הראשונה ובתוספת השנייה יעודכנו בהתאם לשיעור השינוי של ממוצע תעריפי התעו"ז (שפל, גבע, פסגה) ואילו רכיבי הולכה, השאיבה והאיגום, המייצגים עלות הון, יעודכנו לפי שיעור שינוי מדד המחירים לצרכן.

סעיף 4

ישנם מקרים בהם שירות התשתית הינו השימוש היחיד המתבצע בתשתית נשוא ההוראה. במקרים אלו מוצע לאפשר למנהל הרשות לחלק את תעריף השירות לשני חלקים, תעריף קבוע ותעריף משתנה וזאת על מנת להבטיח כי יוחזרו, לכל הפחות, העלויות הקבועות שהוכרו על פי כללים אלו. בהקשר זה יצוין כי לאור תשלום העלות הקבועה, צפוי כי מקבל השירות ינצל באופן מיטבי את כלל התשתיות המצויות במרחב, הן שלו והן של נותן השירות שכן למול עיניו יעמדו בשני המקרים אך ורק העלויות המשתנות הרלוונטיות לאותו מועד.

סעיף 5

ככלל, לספק מים המספק שירותי תשתית, ישנם שני סוגי עלויות: עלויות קבועות ועלויות משתנות. התעריף לשירותי תשתית נועד לספק כיסוי מלא לעלות המשתנה של נותן השירות (הוצאות אנרגיה והוצאות טיפול במים). כיוון שבכל מקרה נותן השירות נושא בעלות הקבועה, מוצע לקבוע את המנגנון המיטבי להעמסת העלויות הקבועות על מקבל השירות בהתאם לזמינות השירות אותו הוא מקבל. המנגנון שמוצע בסעיף זה מתייחס לשלושה מקרים: האחד, מקום בו השירות מתבצע בתשתית קיימת אך השימוש הקיים בתשתית – קרי הספקת מים לצרכני בעל התשתית קודם וגובר (במקרה של מגבלת הולכה בכל רגע נתון), על שרות ההולכה הניתן בתשתית. במקרה זה, לאור העובדה שמתן שרותי התשתית מאפשר מחד לבעל התשתית להרחיב את השימוש בתשתית מעבר לפוטנציאל השימוש הרגיל בתשתית מעין זו ומאידך – טיב השרות הניתן למקבל השרות נחות ומחייב אותו לרוב בעלות נוספת עודפת בהמשך הפעולות הנדרשות מבחינתו לשם הספקת המים שהמתקן מסוגל להוליך (ע"פ פרמטרים נורמטיביים) ובהנחה שהמתקן פועל באופן רציף. השני, מקום בו השירות מתבצע בתשתית קיימת ושירות ההולכה שניתן באמצעותה הינו שירות שווה ערך מבחינת עדיפותו על השימוש הקיים בתשתית- במקרה זה, העמסת העלויות הקבועות על מקבל שרות התשתית מתבצעת בהתייחס לכמות המים שהמתקן מסוגל להוליך (ע"פ פרמטרים נורמטיביים) בהתאם למשטר האספקה עבורו ניתן שירות התשתית (אספקה לצורכי בית ו/או חקלאות). והשלישי מקום בו הוחלט על מתן שירותי התשתית טרם ביצוע התשתית ושירות התשתית נלקח בחשבון בקביעת גודל המתקנים. במקרה זה, העמסת העלויות הקבועות על מקבל שרות התשתית מתבצעת בהתייחס לכמות המים עבורה תוכננו המתקנים. אופציה נוספת שניתנה במקרה של ספק מפקח הינה להתייחס להשקעה שהוכרה לאותו ספק חלף קביעת עלות על פי פרמטרים נורמטיביים.

סעיף 6

כאשר שירותי התשתית ניתנים ע"י ספק, שנקבעו לו כללים להכרה בעלויותיו בהתאם לחוק המים או חוק תאגידי מים וביוב, העלות הקבועה בגין מתן השירותים הוכרה במסגרת זו. על מנת שעלות הקבועה לא תוכר פעמיים, מוצע להכיר לספק זה, רק בעלות הנוספת הנדרשת לצורך מתן השירות, קרי, עלות האנרגיה והטיפול במים. כמו כן מוצע להוסיף לעלות זו 10% כמרכיב תקורה ורווח על ביצוע השירות. הרכיב הקבוע, למעט אם נקבע אחרת בכללים, ייזקף כהכנסה לספק ויפחית את סך עלות אספקת המים אותה נדרש לכסות בתעריפים שיקבעו לצרכני אותו ספק. מבחינה אופרטיבית תכלול ההוראה שני סעיפים: סעיף העלות המוכרת, לגביו תתבצע הכרה מלאה בעלות (בתוספת 10% ובתנאי שאותם 10% לא נכללו בכללי העלות של אותו ספק) וסעיף התעריף, אותו ישלם מקבל השירות ואשר ייזקף לסל ההכנסות של הספק ויפחית את עלויות הספק.

סעיף 7

חישוב עלות המים השימוש בשירותי התשתית יהיה סכום של:

1. עלות הון- עלות ההון תחושב בהתאם לסכום של העלות הנורמטיבית שנקבעה במחירון נורמטיבי לכל רכיב במערכת הולכת המים (משאבות, צינורות וכו')

במכפלת מקדם החזר הון המשקף את הריבית הנורמטיבית והקיים לכל רכיב. מקדם החזר ההון מחושב על פי הנוסחא הבאה: $(1 + \text{שער הריבית})^{\text{הקיים}} *$ שער הריבית $\setminus (1 + \text{שער הריבית})^{\text{הקיים}} - 1$. העלות שתתקבל תחולק בכמות מים בהתאם לסוג המתקן ולסוג השירות שניתן.

2. עלות אחזקה- עלות האחזקה תחושב בהתאם לעלות הנורמטיבית שנקבעה במחירון הנורמטיבי במכפלת המקדם הרלוונטי לסוג המתקן.

3. עלות האנרגיה- עלות האנרגיה תחושב בהתאם לתעריף החשמל הממוצע בהתייחס לסוג חיבור החשמל- חיבור מתח נמוך או חיבור מתח גבוה ובהתייחס לצריכת חשמל נורמטיבית של 4 וואט שעה לשאיבה של 1 מ"ק ל-1 מ"ק הרמה.

4. עלות טיפול במים- תיקבע, מעת לעת, על בסיס עלויות הטיפול בפועל או בהתאם לתעריפים שיקבעו בעתיד לעניין זה, לפי הנמוך.

סעיף 8

כאשר שירותי התשתית ניתנים במסגרת הולכת קולחין בינ-אזורית, ובשל המאפיינים המיוחדים של אותה הולכה שהינם, בין היתר: הולכת הקולחין למרחקים ארוכים יחסית (יצור קולחין במרכז – וניצולם בפריפריה), הצורך במעבר דרך תשתיות של מספר ספקים, מספר רב של מסלולים עבורם יש צורך לקבוע תעריף, מחויבות רשות המים לפתרונות מהירים ומיידיים במצבים של מחסורי קולחין מחד ולמניעת גלישות קולחין וזיהום הנחלים מאידך. לאור זאת, מוצע לקבוע, מראש, בשקיפות ובאופן אחיד, מקדמים קבועים לרכיב ההון ורכיב האחזקה (בהתאם למרחק הולכה ולגובה הרמה) לפיהם יקבע התשלום שישלם מקבל השירות בשימוש בשירות זה. המקדמים שנקבעו בתוספת השנייה, חושבו עפ"י המחירון הנורמטיבי בהתייחס לממוצע גודלי המתקנים הרלוונטיים להולכת קולחין בינ-אזורית ועפ"י לעקרונות נוסחת המחירון שבסעיף 7 לעיל למעט רכיב ההון המופחת כאמור.

חישוב התעריף יבוצע כסכום של:

1. עלות האיגום- האיגום אליו מתייחסים כללים אלו הינו איגום עונתי – אגירת קולחין בחורף ואספקתם בקיץ. הכמות הרלוונטית לעניין תעריף האיגום הינה עודף הכמות שהועברה בעונת הקיץ מעבר לכמות שהועברה בעונת החורף. הכמות העודפת כאמור תוכפל בתחזוקת מאגר לפי התוספת השנייה.

2. עלות השאיבה- לעלות השאיבה שלושה מרכיבים: האחד, עלות האנרגיה – עלות זו תחושב כמפורט בנוסחת המחירון. שני המרכיבים הנוספים, מרכיב האחזקה ומרכיב ההון מגולמים, כל אחד, באמצעות פרמטר המתייחס לתוספת הלחץ (במטרים) אותה אמורה לייצר תחנת השאיבה. הפרמטרים הינם ממוצעים לפי גודלי המתקנים המשמשים את שירות התשתית הרלוונטי.

3. עלות הקווים- לעלות זו שני מרכיבים, מרכיב אחזקה ומרכיב הון. מרכיבים אלה, מגולמים כל אחד, באמצעות פרמטר המתייחס לאורך הקווים המשמשים את השירות הרלוונטי.

4. עלות הטיפול במים- תיקבע, מעת לעת, על בסיס עלויות הטיפול בפועל או בהתאם לתעריפים שיקבעו בעתיד לעניין זה, לפי הנמוך.

יובהר, כי על סכום זה יתווסף 10% המשקפים תמורה ורווח לנותן השירות וכן את עלות המים (לרבות הפרשי מדידה נורמטיבי) אותה שילם נותן השירות בפתח המפעל המספק שירותי הולכה כאמור.

סעיף 9

מוצע כי מנהל הרשות, באישור מועצת הרשות, ומקרים מסוימים הקבועים בכללים, יהיה רשאי, לאחר כיסוי ההוצאות המשתנות של נותן השירות לקבוע תעריף נמוך יותר מסך העלות המתקבלת בסעיף 5, וזאת ממכלול שיקולים מצטברים, אשר שילובם יכול ולהביא הסטה משיקולי הולכה ואספקה לפתרונות אחרים אשר יוזילו, ברמה נקודתית, את עלות האספקה למקבל השירות, מתד אך ייקרו את כלל העלויות ברמה משקית, מנגד.

** יודגש- כללים אלו, אינם כוללים פתרון מובנה מראש, מקום בו תעריף השירות נמוך מהעלות המוכרת. אולם החובה למתן פתרון בנושא זה לא נעלמה מעיני רשות המים ובכוונתה לשמוע את עמדות הציבור בזמן השימוע והתאם לכך לתת מענה מחייב.**